

certè quàm virtutes medium locum tenentes, magis ipsis virtutibus quandoque extolluntur. Et sæpe hîc vulgari decipimur proverbio, quòd *rara præclara* existimemus, quod equidem universale non est, præsertim si ab entibus ad non-entia traducatur, ut in præsentî fit negotio, ubi de raritate vitii agitur.

6. Atque ita vitium mentitur virtutem & ens rationis, ut cum Metaphysicis loquamur, fit simia entis realis, non-ens imitatur ens.

7. Textus Juris Canonici hanc ad rem accommodatus ille legitur distinct. 41. cap. 6. *Sæpe se vitia esse virtutes mentiuntur, ut tenacitas parsimonia, effusio largitas, crudelitas zelus justitiæ, remissio pietas velit videri. Ubi titulus: Sub specie virtutis sæpe se vitia ingerunt.*

EXERCITATIO LXXIII.

Prodigalitatîs & avaritiæ, avaritiæ & ambitionis, superstitionis & atheismi comparatio.

I. Cùm bonum uniforme sit, malum verò multiforme, mirum non est, uni virtuti plura opponi vitia, quemad-